

انجمن علمی پرستاری ایران

پژوهش پرستاری

دوره نهم شماره ۳ (پیاپی ۳۴) پاییز ۱۳۹۳ - شماره استاندارد بین المللی: ۱۲-۷۳۵

- بررسی تأثیر تمرينات هاتایوگا بر کیفیت خواب بیماران همودیالیزی ۱
ملیحه بابا حاجی - علی طبیبی - عباس عبادی - شهین عسگری - سیدمیثم ابراهیمی - سیده فربیبا شرفی
- نقش باورهای فراشناختی و عاطفه مثبت و منفی در ترس از زایمان زنان باردار نخست زاد ۱۰
سیما دلورقوام - جابر علیزاده گورادل
- بررسی میزان فرسودگی شغلی و تمایل به ترک خدمت و ارتباط آنها در پرسنل پرستاری بخش اورژانس ۱۹
علیرضا نیکبخت نصرآبادی - امیر سالاری - محمد حسینپور - میرسعید یکانی نژاد
- تأثیر سلامت معنوی پرستاران بخش های ویژه بر ارایه مراقبت معنوی از بیماران بستری ۳۰
اعظم زارع - سپیده جهاندیده
- بررسی کیفیت برنامه های بهسازی نیروی انسانی پرستاری بیمارستان های دانشگاه علوم پزشکی تهران از دید کارکنان پرستاری ۳۹
تهمینه صالحی - حرمت سادات امامزاده قاسمی
- تبیین مفهوم مراقبت در متون اسلامی و تفاوت آن با مفهوم مراقبت در تئوری های مراقبتی پرستاری ۴۸
اکرم السادات سادات حسینی - عبدالحسین خسروپناه - رضا نگارنده
- تأثیر استفاده همزمان قفل هوا و طول مدت تزریق بروی شدت درد و میزان کبودی ناشی از تزریق زیرجلدی هپارین ۶۲
رضا فتحی - معصومه ایمانی پور - شهرزاد پاشایی پور - علیرضا نیکبخت نصرآبادی
- مقایسه دو روش ساکشن لوله تراشه با فشار منفی ۱۰۰ و منفی ۲۰۰ میلی متر جیوه ۶۸
جهانبخش وحدت نژاد - محمد عباسی نیا - شهلا حسینپور - عطیه بابایی

به نام خداوند جان و خرد
مجله پژوهش پرستاری

فصلنامه علمی - پژوهشی انجمن علمی پرستاری ایران

دوره نهم - شماره ۳ (پیاپی ۳۴) - پاییز ۱۳۹۳

• صاحب امتیاز: انجمن علمی پرستاری ایران

• مدیر مسؤول: دکتر علیرضا نیکبخت نصرآبادی

• سردبیر: دکتر زهره پارسا یکتا

• معاون سردبیر: افسانه صدوqi اصل

• شماره پروانه انتشار: ۱۲۴/۲۶۱۵ مورخ ۸۵/۵/۱۸

• شماره بین المللی منبع: ۱۷۳۵-۷۰۱۲

• شماره بین المللی نشریه الکترونیکی: e-ISSN ۱۷۳۵-۹۰۷۴

• **شورای نویسندها (به ترتیب حروف الفبا):**

- دکتر فضل ا... احمدی، استاد دانشگاه تربیت مدرس

- دکtor فاطمه الحانی، دانشیار دانشگاه تربیت مدرس

- دکتر زهره پارسا یکتا، استاد دانشگاه علوم پزشکی تهران

- دکتر مهرنوش پازارگادی، دانشیار دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

- دکتر حمیدرضا خانکه، دانشیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

- دکتر مهدی رهگذر، استادیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

- دکتر سادات سیدباقر مداد، استادیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

- دکتر نعیمه سید فاطمی، دانشیار دانشگاه علوم پزشکی ایران

- دکتر عباس عبادی، دانشیار دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله

- دکتر مسعود فلاحی خشکناب، دانشیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

- دکتر علی محمدپور، دانشیار دانشگاه علوم پزشکی گناباد

- دکتر عیسی محمدی، دانشیار دانشگاه تربیت مدرس

- دکتر ندا مهرداد، استادیار دانشگاه علوم پزشکی ایران

- دکتر علیرضا نیکبخت نصرآبادی، استاد دانشگاه علوم پزشکی تهران

- دکتر فریده یغمایی، دانشیار دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

- دکتر رضا نگارنده، استاد دانشگاه علوم پزشکی تهران

• **ویراستار انگلیسی:** دکتر منیر مظاہری

• **ویراستار فارسی:** دکتر زهره پارسا یکتا

• **حروفچینی و صفحه‌آرایی:** فرشته حیدری

• **طراح جلد:** اصغر سورانی

• **ناشر:** انجمن علمی پرستاری ایران

• **نشانی:** تهران - میدان توحید - دانشکده پرستاری و مامایی تهران

• **کد پستی:** ۱۴۱۹۷۳۱۷۱، **صندوق پستی:** ۳۹۸، **تلفن و نمبر:** ۰۶۵۹۲۵۳۵

E-mail: info@ijnr.ir , **Website:** www.ijnr.ir

این مجله در Google Scholar و Magiran و Iran Medex و SID و ISC نمایه می‌شود

مقایسه دو روش ساکشن لوله تراشه با فشار منفی ۱۰۰ و منفی ۲۰۰ میلی‌متر جیوه

جهانبخش وحدت‌زاد^۱، محمد عباسی‌نیا^۲، شهلا حسین‌پور^۳، عطیه بابایی^۴

چکیده

مقدمه: ساکشن لوله تراشه یکی از اقدامات مهم پرستاری جهت بهبود اکسیژن‌رسانی در بیماران دارای لوله تراشه می‌باشد. میزان فشار منفی جهت ساکشن لوله تراشه یکی از موارد بحث برانگیز می‌باشد. این مطالعه با هدف بررسی تأثیر ساکشن لوله تراشه با فشار منفی ۱۰۰ و منفی ۲۰۰ میلی‌متر جیوه بر شاخص‌های فیزیولوژیک بیماران بستری در بخش‌های مراقبت ویژه انجام شد.

روش: در این مطالعه کارآزمایی بالینی، ۶۰ بیمار بستری در بخش‌های مراقبت ویژه بیمارستان الزهرا اصفهان که تحت تهییه مکانیکی بودند با روش نمونه‌گیری آسان (در دسترس) انتخاب شدند. سپس نمونه‌ها به صورت تصادفی به دو گروه (ساکشن با فشار منفی ۱۰۰ و منفی ۲۰۰ میلی‌متر جیوه) تخصیص داده شدند. میزان اشباع اکسیژن خون شریانی، تعداد ضربان قلب و متوسط فشارخون شریانی بیماران در مراحل بالاگذاری قلب، قبل، حین، ۵ و ۲۰ دقیقه بعد از هر دو نوع ساکشن اندازه‌گیری شدند. داده‌ها با استفاده از آزمون‌های آماری آنالیز واریانس با تکرار مشاهدات، کای‌اسکوئر و تی‌مستقل تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: نتایج این مطالعه نشان داد که در هر دو گروه پس از انجام ساکشن میزان اشباع اکسیژن خون شریانی به طور معناداری کاهش و تعداد ضربان قلب و متوسط فشارخون شریانی به طور معناداری افزایش یافته بود ($p < 0.05$). البته این تغییرات بین دو گروه معنادار نبود ($p > 0.05$).

نتیجه‌گیری: هر دو روش ساکشن لوله تراشه با فشار منفی ۱۰۰ و منفی ۲۰۰ میلی‌متر جیوه به صورت مشابه بر میزان اشباع اکسیژن خون شریانی، تعداد ضربان قلب و متوسط فشارخون شریانی تأثیر دارند. بنابراین پرستاران می‌توانند ساکشن لوله تراشه را با هر یک از این روش‌ها انجام دهند. از آنجایی که هر دو روش بر شاخص‌های فیزیولوژیک بیماران مؤثر هستند، پرستاران باید این شاخص‌ها را قبل و بعد از ساکشن لوله تراشه اندازه‌گیری نمایند.

کلید واژه‌ها: پرستاری، ساکشن، عالیم حیاتی، پاکسازی راه هوایی، بخش مراقبت ویژه

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۶/۲۶

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۲/۱۷

۱ - کارشناس ارشد پرستاری مراقبت ویژه، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی یاسوج، یاسوج، ایران
۲ - کارشناس ارشد پرستاری مراقبت ویژه، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی قم، قم، ایران (نویسنده مسؤول)

پست الکترونیکی: abbasyniamohammad@yahoo.com

۳ - کارشناس پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی یاسوج، یاسوج، ایران

۴ - کارشناس ارشد پرستاری مراقبت ویژه، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی قم، قم، ایران

نمودن شیوه‌های اجرای رویه ساکشن لوله تراشه جهت کاهش میزان بروز این عوارض مورد توجه قرار گرفته است (۳۱-۱۵۹).

فشار منفی حین اجرای ساکشن لوله تراشه یکی از موضوعات مورد توجه جهت کاهش عوارض آن است. منابع مختلف سطح متفاوتی از فشار منفی را جهت ساکشن لوله تراشه توصیه نموده‌اند. Pedersen و همکاران توصیه نموده‌اند که جهت ساکشن لوله تراشه بیماران از فشار منفی ۲۰۰-۳۰۰ میلی‌متر جیوه استفاده شود (۱۶). نتایج مطالعه بیدان‌نیک و همکاران نیز نشان داد که فشار ساکشن منفی ۲۰۰ میلی‌متر جیوه در برابر فشار ساکشن ۱۰۰ میلی‌متر جیوه اینم بوده و اثر سویی بر وضعیت اکسیژناسیون و پارامترهای قلبی عروقی بیماران ندارد. از طرف دیگر Restrepo و همکاران توصیه نموده‌اند که ساکشن لوله تراشه بیماران با فشار کمتر از منفی ۱۵۰ میلی‌متر جیوه انجام شود (۸). نتایج مطالعه Arbon و همکاران نیز نشان داد که جهت انجام ساکشن لوله تراشه با عوارض کمتر بهتر است که این کار با فشار منفی کمتر از ۱۵۰ میلی‌متر جیوه انجام شود (۱۷). با توجه به ناهمسوی شواهد و مدارک مرتبط با میزان فشار منفی استفاده شده جهت ساکشن لوله تراشه بیماران، این مطالعه با هدف مقایسه تأثیر دو روش ساکشن لوله تراشه با فشار منفی ۱۰۰ و منفی ۲۰۰ میلی‌متر جیوه بر شاخص‌های فیزیولوژیک بیماران بستری در بخش‌های مراقبت ویژه انجام شد. تا ضمن معرفی مناسب‌ترین شیوه به کادر پرستاری و دانشجویان پرستاری این رویه با کمترین عارضه انجام شود.

روش مطالعه

این مطالعه به صورت کارآزمایی بالینی دوسوکور می‌باشد که در بیماران تحت تهویه مکانیکی بستری در بخش‌های مراقبت ویژه بیمارستان الزهرا اصفهان انجام شد. این مطالعه از نظر اخلاقی مورد تأیید کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی اصفهان قرار گرفته است. انتخاب نمونه‌ها در ورود به مطالعه به صورت نمونه‌گیری آسان انجام شد. سپس اختصاص نمونه‌ها به دو گروه ساکشن لوله تراشه با فشار منفی ۱۰۰ و منفی ۲۰۰ میلی‌متر جیوه به صورت تصادفی انجام شد. از تمام نمونه‌ها جهت

مقدمه

اغلب بیماران بستری در بخش‌های مراقبت ویژه به دلیل نارسایی حاد تنفسی نیازمند لوله‌گذاری داخل تراشه و اتصال به تهویه مکانیکی هستند (۱). در بدن انسان، راه هوایی فوقانی با استفاده از مکانیسم‌های دفاعی طبیعی بدن همچون سرفه، مرطوب‌سازی هوای ورودی به ریه‌ها و عملکرد مژک‌های تنفسی از تجمع ترشحات در راه‌های هوایی جلوگیری می‌نماید (۲). لوله تراشه با ایجاد اختلال در این مکانیسم‌های دفاعی باعث اختلال در خروج ترشحات و در نتیجه تجمع آن‌ها در ریه بیماران می‌شود (۲). تجمع ترشحات نیز با انسداد راه هوایی منجر به اختلال عملکرد مژک‌های راه هوایی، تغییر در حجم جاری، افزایش شانت ریوی، تضعیف عصبی- عضلانی ریه، پنومونی و آتلکتازی می‌شود (۴ و ۵). بنابراین باز نگه داشتن راه هوایی یکی از اهداف مراقبتی مهم در این بیماران می‌باشد (۶).

روش‌های پاکسازی و در نتیجه باز نگه داشتن راه هوایی شامل تغییر وضعیت مکرر، مرطوب‌سازی هوای ورودی به ریه‌ها، فیزیوتراپی قفسه سینه و ساکشن لوله تراشه می‌باشد (۷ و ۸). در بیماران دارای لوله تراشه پس از تغییر وضعیت مکرر، مرطوب‌سازی هوای ورودی به ریه‌ها و فیزیوتراپی تنفسی ترشحات راه‌های هوایی تحتانی وارد شوند (۷). لذا یکی از مهم‌ترین وظایف پرستاران در مراقبت از بیماران دارای لوله تراشه، ساکشن آن در صورت وجود ترشحات می‌باشد (۹). بدین منظور با وارد کردن کاتتری به درون لوله تراشه و اعمال فشار منفی، ترشحات ریه بیماران خارج می‌شود (۸). این کار باعث پیشگیری از تجمع ترشحات و تضمین اکسیژن‌رسانی مطلوب می‌شود (۱۰).

ساکشن لوله تراشه جهت دفع ترشحات و در نتیجه باز نگه داشتن راه هوایی و حفظ جان بیماران ضروری می‌باشد. با این حال عدم رعایت استانداردهای اجرای این رویه می‌تواند عوارض متعددی به دنبال داشته باشد (۱۱). عوارض احتمالی ساکشن لوله تراشه شامل هیپوکسی، برونکوآسپاسم، آتلکتازی، آسیب بافت تراشه، پنومونی مرتبط با ونتیلاتور، افزایش فشار داخل جمجمه و دیس‌ریتمی‌های قلبی می‌باشد (۱۲ و ۱۳). لذا امروزه روزآمد

پس از انتخاب و اختصاص تصادفی هر یک از نمونه‌ها به گروه‌های ساکشن لوله تراشه با فشار منفی ۱۰۰ و منفی ۲۰۰ میلی‌متر جیوه، ابتدا پژوهشگر با توجه به اطلاعات موجود در پرونده بیمارستانی، اطلاعات دموگرافیک و بالینی بیماران را استخراج و در بخش اول برگه ثبت اطلاعات وارد نمود. سپس ضمن استقرار در محیط پژوهش، نیاز به ساکشن را در ایشان ارزیابی نموده تا در صورت نیاز لوله تراشه آن‌ها را ساکشن نماید. به جز میزان فشار منفی اعمال شده حین ساکشن، نحوه انجام ساکشن در هر دو گروه یکسان بود. در هر دو گروه قبل و بعد از انجام ساکشن لوله تراشه هیبری‌اسیژن‌نایسون با استفاده از اکسیژن ۱۰۰٪ و به مدت ۲ دقیقه شد. قطر کاتر ساکشن استفاده شده در هر دو گروه نصف قطر داخلی لوله تراشه بیماران بود. مدت زمان ساکشن در هر دو گروه نیز ۱۵ ثانیه بود. در صورت وخیم شدن حال هر یک از نمونه‌ها (برادیکاردی $HR < 60/min$ ، آریتمی، سیانوز، افت شدید میزان اکسیژن شریانی $Spo2 < 86\%$))، عملیات احیاء قلبی ریوی برای آن‌ها انجام شده و از مطالعه خارج می‌شوند. میزان اشباع اکسیژن خون شریانی، تعداد ضربان قلب و متوسط فشارخون شریانی بیماران در مراحل بالاصله قبل، حین، ۵ و ۲۰ دقیقه بعد از ساکشن لوله تراشه توسط همکار پژوهشگر اندازه‌گیری و در بخش دوم برگه ثبت اطلاعات وارد شد. همکار پژوهشگر اطلاعی درباره میزان فشار منفی استفاده شده در هر بیمار نداشت.

مالحظات اخلاقی شامل توضیح اهداف و روش پژوهش به مسؤولین بیمارستان الزهرا اصفهان و واحدهای پژوهش و پاسخ به سوالات آنان، آزادانه بودن شرکت در مطالعه، اخذ رضایت آگاهانه کتبی از واحدهای مورد پژوهش جهت شرکت در مطالعه، اطمینان به واحدهای مورد پژوهش در مورد عدم وجود خطر و آسیب جسمی، روانی و عاطفی، اختیاری بودن خروج از پژوهش بدون هیچ‌گونه تغییر در دریافت خدمات پزشکی و پرستاری، ارایه نتایج حاصل از تحقیق به واحدهای مورد پژوهش و مسؤولین محترم در صورت تمایل، رعایت صداقت و عدالت در نمونه‌گیری، جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل داده‌ها بوده است.

جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار SPSS ۱۹. استفاده شد. جهت بررسی همسان بودن سن و

شرکت در مطالعه رضایت آگاهانه کسب شد. در مورد بیماران بیهوش از ولی آن‌ها رضایت آگاهانه کسب شد. تعداد نمونه‌های این مطالعه با استفاده از تابیخ مطالعه ذوالقاری و همکاران محاسبه شد. براساس تابیخ مطالعه ذوالقاری و همکاران ۴ و ۵ به ترتیب ۲/۶ و ۳/۵۱ می‌باشد (۱۸). با توجه به خطای نوع اول ۰/۰۵ و توان آزمون ۰/۸۰ تعداد نمونه‌های هر گروه در این مطالعه ۲۸ نفر محاسبه شد. البته جهت اطمینان بیشتر تعداد نمونه‌های هر گروه ۳۰ نفر در نظر گرفته شد. معیارهای ورود به مطالعه شامل عدم وجود بیماری‌های انعقادی، عدم ابتلا به بیماری‌های حاد و مزمن تنفسی و سن بیش از ۱۸ سال بود. معیارهای خروج از مطالعه نیز شامل انصراف بیماران و یا ولی آن‌ها (در صورت بیهوش بودن) از ادامه شرکت در مطالعه، خارج شدن لوله تراشه بیمار در جریان مطالعه و وخیم شدن حال بیمار (برادیکاردی $HR < 60/min$ ، آریتمی، سیانوز، افت شدید میزان اکسیژن شریانی $Spo2 < 86\%$) بود.

فرم ثبت اطلاعات در این مطالعه شامل دو بخش بود. بخش اول شامل اطلاعات دموگرافیک و بالینی و بخش دوم شامل میانگین میزان اشباع اکسیژن خون شریانی، تعداد ضربان قلب و متوسط فشارخون شریانی بیماران بود. ابتدا پژوهشگر منابع مرتبط را مطالعه و فرم اولیه ثبت اطلاعات را طراحی نمود. سپس فرم اولیه ثبت اطلاعات به ده نفر از اساتید دانشکده پرستاری دانشگاه علوم پزشکی اصفهان ارسال شد تا نظرات خود را درباره آن ارایه دهند. پس از جمع‌بندی و اعمال نظرات اساتید فرم ثبت اطلاعات نهایی تهیه گردید. تمام مراحل انجام ساکشن لوله تراشه توسط پژوهشگر انجام شد. اندازه‌گیری و ثبت میزان اشباع اکسیژن خون شریانی، تعداد ضربان قلب و متوسط فشارخون شریانی بیماران نیز توسط همکار پژوهشگر انجام شد. همکار پژوهشگر پرستار بوده و از این که بیمار به کدام گروه تعلق دارد آگاهی نداشت. جهت پایابی، در تمام نمونه‌ها ساکشن لوله تراشه با استفاده از دستگاه ساکشن مرکزی انجام شد. اندازه‌گیری تعداد ضربان قلب، میزان اشباع اکسیژن خون شریانی و متوسط فشارخون شریانی بیماران نیز به صورت غیرتهراجمی و با استفاده از دستگاه مانیتورینگ علایم حیاتی با مارک تجاری سعادت که کالیبره شده بود انجام شد.

واحدهای مطالعه (۴۱/۶٪) فاقد سابقه بیماری بودند. همچنین اکثر واحدهای مطالعه (۵۰٪) تحت تهویه مکانیکی با مد SIMV بودند. نتایج آزمون کای اسکوئر نشان داد که نمونه‌های هر دو گروه ساکشن با فشار منفی ۱۰۰ و منفی ۲۰۰ میلی‌متر جیوه از نظر جنس، علت بستری، سوابق بیماری و مد تهویه مکانیکی تفاوت آماری معناداری نداشتند ($p > 0.05$) (جدول شماره ۱).

جدول شماره ۲ یافته‌های میانگین میزان اشباع اکسیژن خون شریانی، تعداد ضربان قلب و متوسط فشارخون شریانی بیماران در مراحل بلافاصله قبل، حین، ۵ و ۲۰ دقیقه بعد از ساکشن لوله تراشه در گروه ساکشن با فشار منفی ۱۰۰ و منفی ۲۰۰ میلی‌متر جیوه را نشان می‌دهد.

نتایج آزمون تی مستقل نشان داد که میانگین میزان اشباع اکسیژن خون شریانی، تعداد ضربان قلب و متوسط فشارخون شریانی بیماران در مراحل بلافاصله قبل، حین، ۵ و ۲۰ دقیقه بعد از ساکشن در هر دو گروه مشابه بوده است ($p > 0.05$). نتایج آزمون آنالیز واریانس با تکرار مشاهدات نیز نشان داد که تغییرات میانگین میزان اشباع اکسیژن خون شریانی، تعداد ضربان قلب و متوسط فشارخون شریانی بیماران در مراحل بلافاصله قبل، حین، ۵ و ۲۰ دقیقه بعد از ساکشن در هر دو گروه معنادار بوده ($p < 0.05$), اما بین دو گروه تفاوت معناداری وجود نداشت ($p > 0.05$).

مدت زمان اینتوباسیون نمونه‌های دو گروه از آزمون آماری تی مستقل، جهت بررسی همسان بودن جنس، علت بستری، سوابق بیماری و مد تهویه مکانیکی نمونه‌های دو گروه از آزمون آماری کای اسکوئر و جهت مقایسه تأثیر ساکشن لوله تراشه بر میزان اشباع اکسیژن خون شریانی، تعداد ضربان قلب و متوسط فشارخون شریانی بیماران دو گروه از آزمون آماری آنالیز واریانس با تکرار مشاهدات استفاده شد.

یافته‌ها

در این مطالعه ۶۰ نمونه در دو گروه ساکشن لوله تراشه با فشار منفی ۱۰۰ (۳۰ نفر) و منفی ۲۰۰ میلی‌متر جیوه (۳۰ نفر) وارد مطالعه شدند. طی مطالعه معیارهای خروج برای هیچ یک از نمونه‌ها رخ نداده و از مطالعه خارج نشدند. میانگین سنی و مدت زمان اینتوباسیون نمونه‌ها در دو گروه ساکشن لوله تراشه با فشار منفی ۱۰۰ و منفی ۲۰۰ میلی‌متر جیوه به ترتیب $62/90 \pm 14/83$ در برابر $3/10 \pm 1/34$ و $3/57 \pm 1/22$ در برابر $58/37 \pm 18/29$ روز بود. نتایج آزمون تی مستقل نشان داد که نمونه‌های هر دو گروه از نظر سن و مدت زمان اینتوباسیون تفاوت آماری معناداری نداشتند ($p > 0.05$). نمونه‌ها زن و $46/3\%$ نمونه‌ها مرد بودند. علت بستری نمونه‌های این مطالعه به ترتیب شامل بیماری‌های داخلی ($26/7\%$), جراحی ($26/7\%$) و داخلی و جراحی ($46/6\%$) بود. اکثر

جدول ۱ - مقایسه مشخصات دموگرافیک و بالیتی بیماران دو گروه ساکشن لوله تراشه با فشار منفی ۱۰۰ و منفی ۲۰۰ میلی‌متر جیوه

χ^2	p -value	گروه ساکشن سطحی (درصد) تعداد	گروه ساکشن عمیق (درصد) تعداد	گروه متغیر	
				مرد	زن
۱/۰۰۰	۰/۰۰۰	۱۷ (۵۶/۷)	۱۷ (۵۶/۷)	جنس	
		۱۳ (۴۳/۳)	۱۳ (۴۳/۳)		
		۷ (۲۳/۳)	۹ (۳۰)		بیماری‌های داخلی
۰/۵۷۲	۱/۱۱۸	۱۰ (۳۳/۳)	۶ (۲۰)	علت بستری	بیماری‌های جراحی
		۱۳ (۴۳/۴)	۱۵ (۵۰)		بیماری‌های داخلی و جراحی
		۳ (۳۳/۳)	۱۰ (۳۳/۳)		قبیل عروقی
۰/۶۲۷	۳/۴۷۳	۹ (۳۰)	۶ (۲۰)	سوابق بیماری	غیرقبیل عروقی
		۱۱ (۳۶/۷)	۱۴ (۴۶/۷)		بدون سابقه بیماری
		۱۶ (۵۳/۴)	۱۴ (۴۶/۷)		SIMV
۰/۳۸۸	۵/۲۳۳	۷ (۲۳/۳)	۹ (۳۰)	مد تهویه مکانیکی	Spont
		۷ (۲۳/۳)	۷ (۲۳/۳)		غیره

جدول ۲ - میانگین تعداد ضربان قلب، میزان اشباع اکسیژن خون شریانی و متوسط فشارخون شریانی بیماران در مراحل بالافصله قبل، حین، ۵ و ۲۰ دقیقه بعد از ساکشن لوله رتراشه در دو گروه ساکشن لوله رتراشه با فشار منفی ۱۰۰ و منفی ۲۰۰ میلی متر جیوه

RMANOVA		درون گروه‌ها	بین گروه‌ها	متغیر		
زمان	گروه	بالافصله قبل از ساکشن	جین ساکشن	۵ دقیقه بعد از ساکشن	۲۰ دقیقه بعد از ساکشن	متغیر
۰/۷۰۲	۰/۰۰۰	۹۰/۴۷±۱۳/۷۳	۹۰/۳۳±۱۳/۹۷	۹۵/۴۳±۱۵/۲۷	۹۰/۶۰±۱۵/۰۳	-۱۰۰ گروه
		۹۰/۵۷±۱۰/۰۴	۹۱/۱۷±۱۰/۱۲	۹۹/۳۷±۱۲/۲۴	۹۰/۸۰±۱۱/۳۹	-۲۰۰ گروه
		۰/۹۷۴	۰/۷۹۲	۰/۲۷۵	۰/۹۵۴	تعداد ضربان قلب Independent t-test
۰/۷۷۹	۰/۰۰۰	۹۴/۹۰±۱/۴۷	۹۵/۱۰±۱/۵۸	۹۲/۱۰±۱/۸۶	۹۴/۸۷±۱/۷۹	-۱۰۰ گروه میزان اشیاع
		۹۵/۴۷±۱/۴۵	۹۵/۰۰±۱/۳۸	۹۱/۱۷±۱/۸۰	۹۵/۳۰±۱/۸۶	-۲۰۰ گروه اسسیژن خون
		۰/۱۳۹	۰/۳۰۲	۰/۰۵۳	۰/۳۶۲	شریانی Independent t-test
۰/۸۸۰	۰/۰۰۰	۹۰/۴۳±۹/۰۴	۹۰/۳۷±۹/۲۱	۹۳/۲۰±۹/۳۴	۹۰/۴۰±۹/۴۸	-۱۰۰ گروه متوسط فشارخون
		۹۰/۱۷±۹/۴۵	۹۰/۳۰±۹/۱۹	۹۵/۴۳±۱۰/۰۰	۹۰/۱۷±۹/۹۱	-۲۰۰ گروه
		۰/۹۱۲	۰/۷۹۸	۰/۴۲۷	۰/۹۲۶	Independent t-test

قلب، میزان اشباع اکسیژن خون شریانی و میزان متوسط فشارخون شریانی در هر سه روش ساکشن لوله تراشه به فشار منفی -100 و -120 میلی متر جیوه مشابه می باشد (۲۰). همچنین نتایج مطالعه Lasocki و همکاران نشان داد که افزایش فشار ساکشن تا منفی -400 میلی متر جیوه تأثیری بر میزان اکسیژن خون شریانی ندارد (۲۱).

نتایج دیگر حاصل از این پژوهش نشان داد که میانگین میزان اشباع اکسیژن خون شریانی در مرحله حین ساکشن نسبت به قبل از آن کاهش داشته که این کاهش در هر دو گروه ساکشن لوله تراشه با فشار منفی -100 و منفی -200 میلی متر جیوه از نظر آماری معنادار بوده است ($p < 0.05$). همچنین میانگین تعداد ضربان قلب و متوسط فشارخون شریانی در مرحله حین ساکشن نسبت به قبل از آن افزایش داشته و این افزایش در هر گروه ساکشن لوله تراشه با فشار منفی -100 و منفی -200 میلی متر جیوه از نظر آماری معنادار بوده است ($p < 0.05$).

در مطالعه مروی Pagotto و همکاران، از شش مطالعه‌ای که تغییرات میزان اشباع اکسیژن خون شریانی را در طی فرآیند ساکشن لوله تراشه به روش باز مقایسه کرده بودند، در پنج مطالعه کاهش قابل توجهی در میزان اشباع اکسیژن شریانی وجود داشت (۲۲). نتایج مطالعه اعتمادی فر و همکاران نیز همانند مطالعه کنوونی نشان داد که در مرحله حین ساکشن لوله تراشه به روش باز نسبت به مرحله قبل از ساکشن میانگین میزان اشباع اکسیژن خون شریانی بیماران به طور معناداری کاهش و میانگین فشارخون سیستولیک، دیاستولیک و تعداد ضربان قلب بیماران به طور معناداری افزایش، یافته بود ($P < 0.05$) (۲۳). همچنین نتایج مطالعه

بحث

نتایج این مطالعه نشان داد که بلافارسله بعد از شروع ساکشن لوله تراشه میزان اشباع اکسیژن خون شریانی بیماران کاهش و تعداد ضربان قلب و متوسط فشارخون شریانی بیماران افزایش یافت. سپس این تغییرات به تدریج کاهش یافته و نهایتاً ۲۰ دقیقه بعد از ساکشن میزان اشباع اکسیژن خون شریانی، تعداد ضربان قلب و متوسط فشارخون شریانی بیماران به مقادیر قبل از ساکشن نزدیک شد. نتایج آزمون تی مستقل نشان داد که میانگین میزان اشباع اکسیژن خون شریانی، تعداد ضربان قلب و متوسط فشارخون شریانی در مراحل بلافارسله قبل، حین، ۵ و ۲۰ دقیقه بعد از ساکشن در هر دو گروه ساکشن لوله تراشه با فشار منفی $<0/0.5$ میلی متر جیوه مشابه بوده است ($p > 0.05$). نتایج آزمون آنالیز واریانس با تکرار مشاهدات نیز نشان داد که تغییرات میانگین میزان اشباع اکسیژن خون شریانی، تعداد ضربان قلب و متوسط فشارخون شریانی بیماران در مراحل بلافارسله قبل، حین، ۵ و ۲۰ دقیقه بعد از ساکشن در هر دو گروه ساکشن لوله تراشه با فشار منفی $<0/0.5$ میلی متر جیوه از نظر آماری معنادار نبوده و هر دو گروه تغییرات مشابهی داشتند ($p > 0.05$).

نتایج مطالعه بیزدان نیک و همکاران همانند مطالعه کنونی نشان داد که حین و پس از ساکشن لوله تراشه، تغییرات میانگین تعداد ضربان قلب و میزان اشباع اکسیژن خون شریانی در هر دو روش ساکشن لوله تراشه با فشار منفی ۱۰۰ و منفی ۲۰۰ میلی‌متر جیوه مشابه می‌باشد (۱۹). نتایج مطالعه Singh و همکاران نیز نشان داد که پس از ساکشن لوله تراشه، تغییرات میانگین تعداد ضربان

در این مطالعه دو محدودیت وجود دارد. بیماران مختلف دارای شرایط فیزیولوژیک متفاوتی هستند. همچنین بیماران مختلف به دلیل دارا بودن شرایط روانی متفاوت، در برابر اقدامات تهاجمی مثل ساکشن لوله تراشه واکنش‌های فیزیولوژیک متفاوتی دارند. این دو محدودیت می‌تواند بر نتایج این مطالعه تأثیر بگذارد.

نتیجه‌گیری

به طور کلی نتایج مطالعه حاضر نشان داد که میزان تغییرات شاخص‌های فیزیولوژیک بیماران در هر دو روش ساکشن لوله تراشه با فشار منفی ۱۰۰ و منفی ۲۰۰ میلی‌متر جیوه مشابه می‌باشد. لذا پرستاران می‌توانند در انجام ساکشن لوله تراشه بیماران بستری در بخش‌های مراقبت ویژه از هر یک از این روش‌ها استفاده نمود. انجام مطالعات بیشتر در زمینه تأثیر هر یک از این روش‌ها بر مدت زمان تهویه مکانیکی، میزان شیوع پنومونی وابسته به ونتیلاتور و میزان خروج ترشحات توصیه می‌شود تا تأثیرات کلی هر یک از این روش‌ها مشخص شده و به درستی بتوانین فشار منفی ۱۰۰ و منفی ۲۰۰ میلی‌متر جیوه یکی را برای ساکشن لوله تراشه بیماران انتخاب نمود. نتایج کلی این مطالعه همچنین نشان داد که حین و بعد از انجام ساکشن در هر دو روش ساکشن لوله تراشه با فشار منفی ۱۰۰ و منفی ۲۰۰ میلی‌متر جیوه، شاخص‌های فیزیولوژیک بیماران دچار تغییراتی می‌شود. لذا با توجه به حساسیت بیشتر بیماران بستری در بخش‌های مراقبت ویژه نسبت به تغییرات در شاخص‌های فیزیولوژیک، به پرستاران توصیه می‌شود که شاخص‌های فیزیولوژیک این بیماران را قبل، حین و بعد از انجام ساکشن لوله تراشه به دقت اندازه‌گیری نمایند.

تشکر و قدردانی

این مقاله نتیجه پایان‌نامه مصوب دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی اصفهان به شماره ۳۹۲۰۱۲ می‌باشد. کد ثبت در مرکز ثبت کارآزمایی بالینی IRCT2013041713039N1 می‌باشد. نویسنده‌گان مقاالت بدین‌وسیله برخود واجب می‌دانند که از همکاری معاونت محترم پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان و پرسنل زحمتکش بخش‌های مراقبت ویژه بیمارستان الزهرا اصفهان که ما را در انجام این پژوهش باری نمودند کمال تشکر و قدردانی نمایند.

سیدمظہری و همکاران همانند پژوهش کتونی نشان داد که بلافارصله پس از ساکشن لوله تراشه به روش باز میانگین میزان اشباع اکسیژن خون شریانی بیماران به طور معناداری کاهش و میانگین تعداد ضربان قلب بیماران به طور معناداری افزایش یافته بود ($P < 0.05$).

دیگر نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که در هر دو گروه ساکشن لوله تراشه با فشار منفی ۱۰۰ و منفی ۲۰۰ میلی‌متر جیوه، بعد از انجام ساکشن میانگین میزان اشباع اکسیژن خون شریانی بیماران به تدریج افزایش و تعداد ضربان قلب و میانگین متوسط فشارخون شریانی بیماران به تدریج کاهش یافته به گونه‌ای که در مرحله ۲۰ دقیقه بعد از ساکشن به مقادیر قبل از ساکشن نزدیک شده است. نتایج مطالعه ذوالقاری و همکاران، اعتمادی فر و همکاران و سیدمظہری و همکاران نیز همانند مطالعه کتونی نشان داد که میانگین میزان اشباع اکسیژن خون شریانی، تعداد ضربان قلب و مقادیر فشارخون شریانی بیماران بعد از ساکشن لوله تراشه به تدریج افزایش یافته و تا ۵ دقیقه بعد از انجام ساکشن به مقادیر قبل از ساکشن نزدیک شده است (۱۸، ۲۳ و ۲۴). در مطالعه ذوالقاری و همکاران، اعتمادی فر و همکاران و سیدمظہری و همکاران نتایج درازمدت ساکشن لوله تراشه بررسی نشده بود.

به نظر می‌رسد که طی انجام ساکشن لوله تراشه علت تغییرات میزان اشباع اکسیژن خون شریانی، تعداد ضربان قلب و متوسط فشارخون شریانی بیماران در هر دو روش ساکشن لوله تراشه با فشار منفی ۱۰۰ و منفی ۲۰۰ میلی‌متر جیوه شامل جداسازی بیمار از ونتیلاتور، انسداد مجرای تنفسی به وسیله کاتتر ساکشن، قطع اکسیژن دریافتی بیمار به هنگام ساکشن و کاهش حجم ریوی ناشی از به کار بردن فشار منفی ساکشن باشد. زیرا پس از انجام ساکشن لوله تراشه با اتصال مجدد بیماران به ونتیلاتور و هیپراکسیژن نمودن آن‌ها میزان اشباع اکسیژن شریانی، متوسط فشارخون شریانی و تعداد ضربان قلب بیماران مجددًا اصلاح شده است. لذا در هر دو روش ساکشن لوله تراشه با فشار منفی ۱۰۰ و منفی ۲۰۰ میلی‌متر جیوه می‌توان با اقدامات پرستاری همچون انجام ساکشن لوله تراشه تنها در صورت نیاز، هیپراکسیژن کردن قبل و بعد از انجام ساکشن و انجام ساکشن در شاخص‌های فیزیولوژیک به پاکسازی راه هوایی بیماران دست یافت.

منابع

- 1 - Suri HS, Li G, Gajic O. Yearbook of Intensive Care and Emergency Medicine. New York: Springer Berlin Heidelberg; 2008.
- 2 - Branson RD. Secretion management in the mechanically ventilated patient. *Respir Care*. 2007; 52(10): 1328-47.
- 3 - Cecil RLF, Goldman L, Ausiello DA. Cecil Medicine. Saunders Elsevier; 2008.
- 4 - Uzieblo M, Welsh R, Pursel SE, Chmielewski GW. Incidence and significance of lobar atelectasis in thoracic surgical patients. *Am surg*. 2000; 66(5): 476-80.
- 5 - Clini E, Ambrosino N. Early physiotherapy in the respiratory intensive care unit. *Respir Med*. 2005; 99(9): 1096-104.
- 6 - Tusman G, Bohm SH, Warner DO, Sprung J. Atelectasis and perioperative pulmonary complications in high-risk patients. *Curr Opin Anaesthesiol*. 2012; 25(1): 1-10.
- 7 - Brunner LS, Smeltzer SC, Bare BG, Hinkle JL, Cheever KH. Brunner and Suddarth's Textbook of Medical-Surgical Nursing. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins; 2009.
- 8 - Restrepo RD, Brown JM, Hughes JM. AARC Clinical Practice Guidelines. Endotracheal suctioning of mechanically ventilated patients with artificial airways 2010. *Respir Care*. 2010; 55(6): 758-64.
- 9 - Urden LD, Stacy KM, Lough ME. Critical care nursing: diagnosis and management. Philadelphia: Mosby/Elsevier; 2010.
- 10 - Jongerden IP, Rovers MM, Grypdonck MH, Bonten MJ. Open and closed endotracheal suction systems in mechanically ventilated intensive care patients: a meta-analysis. *Crit Care Med*. 2007; 35(1): 260-70.
- 11 - Caramez MP, et al. The impact of endotracheal suctioning on gas exchange and hemodynamics during lung-protective ventilation in acute respiratory distress syndrome. *Respir Care*. 2006; 51(5): 497-502.
- 12 - Williams L. Wilkins, Fundamentals of Nursing Made Incredibly Easy. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins; 2006.
- 13 - Ugras GA, Aksoy G. The Effects of Open and Closed Endotracheal Suctioning on Intracranial Pressure and Cerebral Perfusion Pressure: A Crossover, Single-Blind Clinical Trial. *J Neurosci Nurs*. 2012; 44(6): 1-8.
- 14 - Vanner R, Bick E. Tracheal pressures during open suctioning. *Anaesthesia*. 2008; 63(3): 313-5.
- 15 - Bourgault AM, Brown CA, Hains SM, Parlow JL. Effects of endotracheal tube suctioning on arterial oxygen tension and heart rate variability. *Biol Res Nurs*. 2006; 7(4): 268-78.
- 16 - Pedersen CM, Rosendahl-Nielsen M, Hjermind J, Egerod I. Endotracheal suctioning of the adult intubated patient--what is the evidence? *Intensive Crit Care Nurs*. 2009; 25(1): 21-30.
- 17 - Arbon D, Ping DLS, Lumby J, Tufanaru C. Setting a Regulated Suction Pressure for Endotracheal Suctioning; A Systematic Review. *JBI Library of Systematic Reviews*,. 2011; 9(16): 295-311.
- 18 - Zolfaghari M, Nasrabadi A, Rozveh A, Haghani H. Effect of Open and Closed System Endotracheal Suctioning on Vital Signs of ICU Patients. *Hayat*. 2008; 14(1): 13-20.
- 19 - Yazdannik AR, Haghigat S, Saghaei M, Eghbali M. Comparing two levels of closed system suction pressure in ICU patients: Evaluating the relative safety of higher values of suction pressure. *Iran J Nurs Midwifery Res*. 2013; 18(2): 117-22.
- 20 - Singh NC, Kissoon N, Frewen T, Tiffin N. Physiological responses to endotracheal and oral suctioning in paediatric patients: the influence of endotracheal tube sizes and suction pressures. *Clin Intensive Care*. 1991; 2(6): 345-50.
- 21 - Lasocki S, Lu Q, Sartorius A, Fouillat D, Remerand F, Rouby JJ. Open and closed-circuit endotracheal suctioning in acute lung injury: efficiency and effects on gas exchange. *Anesthesiology*. 2006 Jan; 104(1): 39-47.
- 22 - Pagotto IM, Oliveira LRdC, Araújo FC, Carvalho NAAd, Chiavone P. Comparison between open and closed suction systems: a systematic review. *Revista Brasileira de Terapia Intensiva*. 2008; 20(4): 331-338.
- 23 - Etemadifar S, Nemati S, Aslani Y, Mehr- Alian Ha. Effects of Intratracheal Suctioning on Hemodynamic Parameters and Arterial Oxygen. *Iran Journal of Nursing*. 2008; 21(54): 31-39.
- 24 - Seyyed Mazhari M, Pishgou'ei AH, Zareian A, Habibi H. Effect of open and closed endotracheal suction systems on heart rhythm and artery blood oxygen level in intensive care patients. *IJCCN*. 2010; 2(4): 133-137.

The comparison between two methods of endotracheal tube suctioning with negative pressure of 100 and 200 mmHg

Vahdatnejad¹ J (MSc.) - Abbasinia² M (MSc.) - Hoseinpoor³ Sh (B.Sc) - Babaii⁴ A (MSc.).

Abstract

Introduction: Endotracheal tube suctioning is one of the most nursing cares to improve oxygenation in patients with endotracheal tube. There is controversy over the amount of negative pressure during the endotracheal tube suctioning. This study aimed to evaluate the effects of endotracheal tube suctioning with negative pressure of 100 and 200 mmHg on physiologic indices in patients hospitalized in the intensive care units.

Method: In this clinical trial, 60 patients were selected among those undergone mechanical ventilation in ICU of Isfahan's Al-Zahra Hospital using convenience-sampling method. Then the subjects randomly allocated to two groups (suctioning with negative pressure of 100 and 200 mmHg). Arterial blood oxygen saturation (SpO₂), Heart rate (HR) and mean blood pressure (MBP) was measured in stages immediately before, during, 5 and 20 minutes after each type of suctioning. Data were analyzed using repeated measures ANOVA, chi-square and independent *t*-test.

Results: The finding of this research showed that SpO₂ significantly decreased and HR and MBP significantly increased after suctioning in both groups. (*P*<0.05). However, these changes were not significant between the two groups (*P*>0.05).

Conclusion: Both endotracheal tube suctioning with negative pressure of 100 and 200 mmHg are similarly effective on SpO₂, HR and MBP. Therefore, nurses can perform the endotracheal tube suctioning with each of these methods. Since both methods are effective on physiological indices of patients, nurses should measure these indices before and after the endotracheal tub suctioning.

Key words: Nursing, suction, vital signs, airway clearance, intensive care unit

Accepted: 7 May 2014

Accepted: 17 September 2014

1 - MSc. in Critical Care Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Yasuj University of Medical Sciences, Yasuj, Iran

2 - Corresponding author: MSc. in Critical Care Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Qom University of Medical Sciences, Qom, Iran

e-mail: abbasyniamohammad@yahoo.com

3 - BSc in Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Yasuj University of Medical Sciences, Yasuj, Iran

4 - MSc. in Critical care Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Qom University of Medical Sciences, Qom, Iran

Iranian Nursing
Scientific Association

Iranian Journal of Nursing Research

Vol. 9 No. 3 (Serial 34) Autumn 2014 ISSN: 1735 - 7012

- <i>Effect of Hathayoga exercise on sleep quality of hemodialysis patients.....</i>	9
Babahaji M (MSc.) - Tayebi A (MSc.) - Ebadi A (Ph.D) - Askari Sh (MSc.) - Ebrahimi SM (MSc.) - Sharafi SF (MSc.).	
- <i>The role of metacognitive beliefs and positive and negative affect in the Fear of childbirth of pregnant women with first experience</i>	18
Delavar Gavam S (MSc.) - Alizadeh Goradel J (MSc.).	
- <i>Study the rate of burnout and intention to leave and their relationship among emergency department nurses.....</i>	29
Nikbakht Nasrabadi A (Ph.D) - Salari A (Ph.D Student) - Hosseinpour M (MSc.) - Yekaninejad MS (Ph.D).	
- <i>The impact of special wards nursing spiritual well-being upon patients' spiritual care.....</i>	37
Zare A (MSc.) - Jahandideh S (MSc.).	
- <i>The assay of quality of nursing staff development programs at Tehran University medical sciences hospitals from the perspective of nurses</i>	48
Salehi T (Ph.D) - Emamzadeh Ghasemi HS (Ph.D Candidate).	
- <i>Explanation the concept of carein Islamic document and explain of deferent of it with caring theories.....</i>	61
Sadat Hoseini AS (Ph.D) - Khosropanah A (Ph.D) - Negarandeh R (Ph.D).	
- <i>Effect of simultaneous use of air lock and injection duration on ecchymosis extension and pain intensity associated with subcutaneous heparin injection.....</i>	67
Fathi R (MSc.) - Imanipour M (MSc.) - Pasheypoor Sh (Ph.D) - Nikbakht Nasrabadi A (Ph.D).	
- <i>The comparison between two methods of endotracheal tube suctioning with negative pressure of 100 and 200 mmHg.....</i>	75
Vahdatnejad J (MSc.) - Abbasinia M (MSc.) - Hoseinpoor Sh (B.Sc) - Babaii A (MSc.).	